

Ontwikkeling,

Tja, is dat niet erg ingewikkeld, als je eerst iets moet afwikkelen, voordat je tot ontwikkeling kunt komen.

Je wordt geboren, ja...maar bij wie, onder welke omstandigheden, in haat of liefde, in geluk of ramspoed....met een verleden, naar een onbestemde toekomst...of ligt die al vast, in mij, waar ik vandaan ben gekomen?

Wie weet draag je al een last of voel je al iets van liefde, als je nog in de buik zit?

Misschien heb je al emotionele ervaringen doorstaan gedurende de symbiotische toestand met je moeder, daar diep verborgen in de buik, er is mogelijk gesproken over abortus....help, ik word vermoord!

Of....opeens.....in de paradijselijke omgeving zie je een scherpe naald op je af komen....je kruipt weg, tot in het uiterste hoekje. Pffff.....geluk gehad, niet geraakt, dat was een ware aanslag.

Of er is ruzie tussen vader en moeder.....ze schreeuwen en schelden tegen elkaar, slaan mekaar...en hebben geen aandacht meer voor mij.....help, ze laten mij stikken!!

Er wordt overal om mij (en mijn moeder) heen geschoten en er is haat onderling....help, ik kan niet liefhebben!!!!

Het ontbreekt mij aan moed om door die enge gang naar buiten te kruipen, het lijden tegemoet. Ik trek me terug en ik ga dood van angst.

*Zou dat kunnen, zou dat ook een werkelijkheid zijn, in die ontwikkeling?
Ja?*

Dan zou het ook kunnen dat er een blijmoedige en gelukkige toestand is, waarin ik mij ontwikkel....gelukkig, ik mag blij en vreugdevol zijn.....

Mijn moeder heeft mij lief, wil mij het leven op aarde schenken, gunt mij van harte alle geluk van de wereld. Mijn vader verlangt er naar om mij in zijn armen te nemen, om mij door de buitenwereld te helpen, op weg naar zelfstandigheid.

Ik voel hoe wij ons vullen met liefde, naar elkaar toe, voor onszelf.

De angst ebt langzaam weg en verandert in een vredig gevoel, de werkelijkheid van dit paradijselijke moment.

Er ontwikkelt zich vrede in mij en ik durf mezelf geboren te laten worden

© Jacques Smeets